

[Statsministeren]

på nogle af de betragtninger, disse medlemmer har ført frem.

Fru Lilli Gyldenkilde rejste et spørgsmål om kvindearbejdsløsheden. Jeg synes, det var rigtig af os, at vi i åbningstalen udtrykkeligt påpegede, at kvindearbejdsløsheden er et problem, fordi den er så høj. Nu har der jo været en lille frodig debat om dette tema for et øjeblik siden, og derfor skal jeg ikke nu gå dybere ind i det. Men begge, både fru Lilli Gyldenkilde og fru Helle Degn, beskæftigede sig i øvrigt med sygeplejerskernes vilkår og med hospitalssektoren. Det skal jeg heller ikke sige så meget om nu.

Jeg tror, Folketinget kommer til at beskæftige sig indgående med planlægningen af vor indsats i hele sundhedssektoren i de kommende år, for der er meget, som ikke går så godt, som det burde, også taget i betragtning, at vi trods alt har et forholdsvis stort budget til rådighed. Hvis vi ser på budgettet, har det jo udviklet sig positivt i de sidste mange år. I 1982 var vores samlede sygehusbudgetter på 18,6 mia. kr., i 1986 er de på 23,8 mia. kr. Fra 1982 til 1986 har den reelle vækst i de samlede sundhedsudgifter været på 2,4 pct., men tager vi specielt sygehusene, så er sygehusudgifterne i faste priser vokset med 4,1 pct.

Med andre ord, det er ikke rigtig at tale om nedskæringer i ressourcerne i de seneste år, men vi kan alle føle, at vi gerne vil løse opgaverne i sygehussektoren endnu bedre, og vi ved, der er problemer, også omkring det personel, vi har til rådighed. Ikke fordi antallet af ansatte er faldet, for det er jo ingenlunde tilfældet. Hvis vi tager antallet af sygeplejersker, så var det godt 16.000 i 1980. I 1986 er det vokset til knap 21.000. Tager vi alene udviklingen fra 1982 til 1986, så er antallet af sygeplejersker steget med knap 10 pct. Det har medført, hvis vi tager det samlede personaletal, at der pr. seng i 1982 var ansat 2,2 medarbejdere, i 1986 2,5. Jeg nævner det blot, fordi det skal med i billedet i denne tid, hvor vi alle er så optaget af sygehusenes problemer.

Heroverfor kommer så, at antallet af senge dage pr. patient er faldet, og at patienterne højst tænkeligt er blevet sværere patienttilfælde at behandle; det ved vi er den modgående tendens. Men jeg synes, det bør nævnes også her fra Folketingets talerstol, at såvel personaletallet som budgetterne ikke er redu-

ceret, tværtimod sat betragteligt i vejret både under den forrige regering og under den nuværende.

Hr. Ivar Nørgaard beskæftigede sig med bygge- og anlægsstoppet. Må jeg sige om det, at meget tyder på, at kommunernes bygge- og anlægsbudgetter – og det er især primærkommunerne, jeg tænker på – er nået højere end de rammer, der blev aftalt i foråret. Hverken set fra regeringens eller kommunernes synsvinkel er det godt, hvis bygge- og anlægsaktiviteten bliver større, end vi tilrettede og forventede i foråret, for det vil indebære en tendens til høje priser. Derfor er det klogt og rigtigt, at kommunerne, som vi også aftalte i foråret, nu møder regeringen, for at vi sammen kan studere de samlede budgetter.

De tal om 1986-byggeriets omfang, som hr. Ivar Nørgaard nævnte, kendte regeringen naturligvis, da stoppet blev udstedt, og jeg vil da gerne for klarheds skyld sige, at regeringen håber, at dette bygge- og anlægsstop, som jo også gælder staten, kun skal vare ganske få dage.

Hr. Camre beskæftigede sig med opgørelsen over nye job. Det kan godt være, at det er svært at finde et aldeles entydigt tal, men uanset hvilken form for statistik man anvender, får vi jo den rigtige tendens frem, hvis det er samme statistik for i fjor og i forfjor, vi lægger til grund, og sådan er det jo.

Jeg vil da gerne oplyse, at tallet for antal nye job og dertil svarende antal mennesker, som nu har fået et stykke arbejde – det er som nævnt opgjort som ca. 110.000 – bygger på følgende:

Den samlede beskæftigelsesudvikling, siden regeringen tiltrådte i efteråret 1982 og frem til andet kvartal 1986, kan vi få belyst ud fra det, der kaldes ATP-beskæftigelsen, og så anvender man som en opregningsfaktor 1,15. Da ændringen i ATP-beskæftigelsen fra fjerde kvartal 1982 til andet kvartal 1986 var på 182.200 personer, bliver den samlede beskæftigelsesændring, når man anvender opregningsfaktoren 1,15, derfor ca. 210.000 personer. Det kan være, det er lidt flere, det kan være, det er lidt færre, men det viser i hvert fald en meget klar grundtendens, der er positiv, nemlig at der er skabt et meget betydeligt antal nye job i løbet af de sidste 3-4 år.

Hr. Tinning beskæftigede sig med åbningstalens bebudelse af et regeringsforslag om